

Η Αναστάσιμη Εγκύκλιος του Μητροπολίτου Ζακύνθου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ζακύνθου](#)

Με αφορμή τον Κανόνα της Αναστάσεως του Κυρίου ο Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Δ' στην Αναστάσιμη Εγκύκλιο του αναφέρει χαρακτηριστικά πως “μέσα από τον λυρικότατο και θεολογικότατο Κανόνα της Αναστάσεως, θυμόμαστε την γλυκύτατη διαβεβαίωση του Χριστού μας, ότι θα βρίσκεται κοντά μας μέχρι το τέλος του κόσμου”.

Η Αναστάσιμη Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Ζακύνθου

«Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς!

μεθ' ἡμῶν ἄψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ·

ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα».

Μέσα από τον λυρικότατο και θεολογικότατο Κανόνα της Αναστάσεως του Κυρίου

μας, θυμόμαστε την γλυκύτατη διαβεβαίωση του Χριστού μας, ότι θα βρίσκεται κοντά μας μέχρι το τέλος του κόσμου.

Η διαβεβαίωση αυτή είναι για εμάς τους Χριστιανούς η σπουδαιότερη διακήρυξη, αφού μας βοηθά να ξεπερνάμε κάθε δυσκολία και να παραμένουμε εδραίοι στην πίστη μας. Πρόκειται για την ελπίδα που λειτουργεί ως άγκυρα στην καθημερινότητά μας, ώστε να μην επηρεαζόμαστε από τα κύματα αυτού του βίου, ούτε να νιώθουμε ότι κινδυνεύουμε να καταποντιστούμε.

Είναι αλήθεια ότι στις ημέρες μας έχει περισσέψει η θλίψη, η αγωνία, η δυσωδία του θανάτου, ενώ η απογοήτευση υφαίνει τον ιστό της παντού, προκειμένου να μας παγιδεύσει και να μας αιχμαλωτίσει. Αυτό συμβαίνει, διότι οι επιλογές μας είναι εμπαθείς και σύμφωνες με το κακώς νοούμενο συμφέρον μας.

Όταν νομίζουμε ότι μόνοι μας, μακριά από την θεία παρουσία, μπορούμε να ευτυχίσουμε, μπορούμε να βρούμε νόημα ζωής, τότε θα γευόμαστε τα πικρά αποτελέσματα του θανάτου. Θα νιώθουμε θυμό, θα βλέπουμε τους άλλους ως αντικείμενα, ως μέσα για εκτόνωση της δικής μας βίαιης συμπεριφοράς ή των δικών μας εμπαθών ορέξεων.

Όμως για άλλη μια φορά έρχεται ο Κύριός μας και μάς διαβεβαιώνει με αψευδή τρόπο ότι δεν θα μας εγκαταλείψει, προκειμένου να διατηρούμε την εσωτερική μας αγαλλίαση. Εκείνος είναι ήδη παρών, κομίζοντας τη γαλήνη της δικής Του παρουσίας, ζητά όμως την δική μας ανταπόκριση. Η ελευθερία, με την οποία μάς έχει προικίσει, είναι δώρο που μας ακολουθεί όλη τη ζωή μας. Σύμφωνα με αυτήν την δωρεά, ο Θεός δεν μας καταδυναστεύει, δεν μας υποχρεώνει να τον αποδεχθούμε. Μας αυτοπροσφέρεται και αναμένει τη δική μας απάντηση. Εμείς αποφασίζουμε κάθε φορά εάν θα τον ακολουθήσουμε ή όχι.

Διαπιστώνουμε βέβαια ότι μόνο κοντά Του μπορούμε να διατηρήσουμε τη γαλήνη και την ηρεμία. Την ελπίδα, που μεταφράζεται σε βεβαιότητα ότι δεν είμαστε μόνοι, αλλά ότι χάρη σε Εκείνον νικάμε τον θάνατο, αντιμετωπίζουμε την φθορά των παθών, θεραπεύουμε τις αδυναμίες μας, γευόμαστε την ελπίδα μέσα στις αντιξοότητες της ζωής.

Αγαπητοί μου,

Ο Χριστός ανασταίνεται προτείνοντας το χέρι του σε όλους μας. Μόνον όταν Του προσφέρουμε και το δικό μας, θα μπορέσουμε να βρούμε νόημα στη ζωή μας και διαρκή χαρά. Μακάρι να το πράξουμε.

Χριστός Ανέστη, αδελφοί μου, και η αγαλλίαση που μας κομίζει ο Κύριός μας να

είναι διαρκής στην καθημερινότητά μας.

Ο Μητροπολίτης

+Ο Ζακύνθου Διονύσιος Δ΄